

MotolArt 2011 „Pro potěchu oka“

22. listopadu 2011 proběhla vernisáž výstavy, která potrvá následujících třináct dní. Nebudu vás příliš zatěžovat zbytečnými slovy. MotolArt je především o vizuálních dojmech, estetických prožitcích a obdivu k těm studentům a pedagogům, kteří si v tom všem shonu dnešní doby najdou čas a chuť i na zachycení krásy a kouzla okamžiku – tužkou, štětcem, s nůžkami nebo v hledáčku fotoaparátu.

Jan Balko

Na letošní, již čtvrtý MotolArt se tak přihlásilo 13 vystavujících, jejichž práce si můžete prohlédnout ve vestibulu děkanátu 2. lékařské fakulty před Velkou posluchárnou:

Jan Balko

Štěpán Šapek

Simona Felšöová

Filip Grimm

doc. MUDr. Zdeněk Kabelka

Kristína Kišová

Jan Kušera

Vanda Lukášová

Daniel Suk

Hanka Šedivá

Anton Vik

Michaela Záleská

Šárka Zavázalová

A jaký je pohled Honzy Balka, tvůrce myšlenky a kurátora MotolArt? Přetete si sami:

Jak bys zhodnotil letošní ročník MotolArt?

Oproti ložskému roku pšišlo víc lidí, vypilo se mnohonásobně víc vína a snždlo víc brambžrkž. Dohromady vzato se mi žtvrtý ročník výstavy zdá jako povedený.

Aniž bys musel být politicky korektní – vypíchl bys něčí letošní vystavované práce?

Všechny se mi líbily, i když jsem žadu z nich nestažil prohlídnout pořádnž a „hodit vožko“ detailněji. Líbí se mi hlavnž nová ružní dílka, jsou žím dál lepší. Fotky taky, ale tžm tolik nerozumím, sám fotím jenom rozostžený momentky z prapodivných akcí.

Každopádnž nejvíc mž pžekvapily Hanka Šedivá (nápadem), Šárka Zavázalová (rok od roku lepší stalice) a Vanda Lukážová, o které jsem se až letos dozvědl, že kreslí.

Myslíš, že by mžlo mít umžní pevné místo v životž každého (i budoucího) lékaže? Nebo každého žlovžka?

Místo má uržitž pro každého žlovžka, bez něj bychom se všichni navzájem pojedli. Medicína bývá taky považována za umžlecký obor a uržitž tím nikdo nemyslí zevrubná kreslení anatomických obrázkž přžezu krkem v pozdních nožních hodinách za vydatného stresu a pžlitrů kávy u ruky.

Co znamená umžní konkrétnž pro tebe?

Šáhnul jsem na všechny ržzné techniky od tužky po linoryt, videa i PC hry a krom konížku je to i obžasný zdroj pžíjmu.

Fandím umžní jako stará konzerva, která odmítá modernu od poloviny 20. století, protože si myslím, že musí jít kromž nápadu i o zpracování. Konžím u zažínajících -ismž a líbí se mi klasika, žástežnž až lartpourtartismus. Popart, konceptuální umžní, hyperrealismus a další, i digitální tvorba a manga mají myslím svoje mouchy.

Nejradši mám tvoje surrealistické, snové obrázky – letos jsi dal pžednost více realistické tvorbž. Co kreslíš radžji?

Díky, vždycky mž bavila spíš fantazijní žást, ale portréty jsou ideální k cvížení a taková vysoká „žemesná lažka“, takže v tžch kousížcích volna se vrhám po nich.

Jaký má podle tebe MotolArt výstup? Je jenom potžchou oka a duše, nebo má nějaký hlubší pžesah pro vystavující a návštěvníky?

Vžžím, že je potžchou. Hlavnž pomžže ukázat jinou stránku fakulty a uspožádat kulturnžjší společenskou akci vedle vojákovských slévání. A zkrášlí na žtrnáct dní sál pžed velkou posluchárnou.

Co by sis pžál do pžíštího rožníku MotolArt?

Džkanát nám vždy vychází naprosto úžasnž vstžíc, a to nám umožžuje rozšířovat každý ročník. Bylo by tedy fajn šížit i dál a uchovat tradici tím, že najdu dalšího nadšence, který by se výstavy ujal i následující rožníky. A taky musím na pžíští vernisáž asi zajistit víc vína, protože letos zmizelo tak rychle jako elán o zkouškovém.

URL zdroje (upraveno 11. 1. 2019 - 10:11): <http://www.lf2.cuni.cz/fakulta/clanky/reportaze/motolart-2011-pro-potechu-oka>